

Ольга Челишева має неабиякий авторитет на Кіровоградській взуттєвій фабриці № 28. Її поважають за руки працюючі. З перших днів нового року змінні завдання вона виконує не менше, як на 120 процентів.

Непосидючої вдачі, Ольга естигас всюди. На все в неї вистачає енергії й завзяття. В громадському житті фабрики вона — серед найактивніших. Дівчину можна зустріти і на засіданні комітету комсомольської організації цеху, і за випуском стінної газети, і на засіданні цехової профспілки. Першою виробничницею успішно навчається на 4 курсі фізико-математичного факультету Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

А кілька днів тому молодій робітниці комуністи фабрики виявили високе довіря — прийняли Ольгу Челишеву кандидатом в члени КПРС.

На фото: Ольга ЧЕЛИШЕВА.

Фото А. ДІБРОВНОГО.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

№ 13 (1493)

СУБОТА, 29 січня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЗБОРИ ПАРТАКТИВУ КІРОВОГРАДА

Позавчора в приміщенні філармонії відбулися збори партійного активу міста Кіровограда.

З доповіддю «Про підсумки листопадового (1971 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання міської партійної організації» виступив перший секретар обласного комітету Компартії України тов. Кобильчак М. М.

В доповіді підведено підсумки досягнень промисловості міста у восьмий п'ятиріччя і першому році дев'ятої. Разом з тим вказано на недоліки, що мають місце в роботі окремих заводів і фабрик, особливо ж — в будівельних організаціях. Будівельники повільно освоюють капіталовкладення та вводять в дію промислові і житлові об'єкти, до-

пускають розпорощення капіталовкладень і матеріально-технічних ресурсів.

Особливу увагу звернув доповідач на роботу підприємств, які випускають товари народного споживання. З 21 підприємства такого типу 8 не виконують планів.

Тов. Кобильчак М. М. глибоко охарактеризував міжнародне становище Радянського Союзу.

В обговоренні доповіді взяли участь партійні і господарські працівники, спеціалісти різних галузей народного господарства Кіровограда.

Головним завданням комуністів міста в галузі економіки збори вважають посилення партійного контролю за виконанням народногосподарських планів.

В ДУСІ БРАТЕРСТВА

25—26 січня в Празі відбулась нарада Політичного консультативного комітету держав-учасниць Варшавського Договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу.

У нараді взяли участь делегації, очолювані партійними і державними керівниками Народної Республіки Болгарії, Угорської Народної Республіки, Німецької Демократичної Республіки, Польської Народної Республіки, Соціалістичної Республіки Румунії, Союзу Радянських Соціалістичних Республік, Чехословацької Соціалістичної Республіки.

Радянську делегацію очолював Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв. У складі делегації член Політбюро ЦК КПРС, Голо-

ва Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, секретар ЦК КПРС К. Ф. Катусhev та інші.

Нарада розглянула актуальні проблеми миру, безпеки та співробітництва в Європі і питання підготовки загальноєвропейської наради. Було прийнято Декларацію про мир, безпеку і співробітництво в Європі.

Учасники наради засудили нові агресивні акти США в Індокитаї і прийняли в цьому питанні відповідну заяву.

На нараді відбувся обмін думками також щодо інших міжнародних проблем, які становлять спільний інтерес. Представлені на засіданні держави одностайно підтвердили свою го-

товність і далі не шкодувати зусиль для зміцнення єдності та згуртованості соціалістичних країн. Вони сповнені рішучості відстоювати при розв'язанні міжнародних проблем лінію на збереження і зміцнення миру, міжнародне співробітництво, давати відсіч імперіалістичній агресії та реакції, підтримувати боротьбу народів за свободу, національну незалежність, соціальний прогрес.

У роботі наради брав участь головнокомандуючий Об'єднаними Збройними Силами держав-учасниць Варшавського Договору Маршал Радянського Союзу І. Г. Якубовський.

Нарада Політичного консультативного комітету проходила в душі братерської дружби і співробітництва її учасників.

ЦЕНТРАЛЬНЕ статистичне управління при Раді Міністрів УРСР підбило підсумки виконання Державного плану розвитку народного господарства УРСР у 1971 році.

Трудаші Радянської України говорять в повідомленні ЦСУ УРСР, втілюючи в життя рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, розгорнули

ВПЕВНЕНИЙ КРОК П'ЯТИРІЧКИ

соціалістичне змагання за дострокове виконання плану першого року дев'ятої п'ятирічки і добились у 1971 році дальших успіхів у розвитку народного господарства, піднесенні матеріального та культурного рівня життя народу. Основні завдання річного плану виконано, а по ряду показників план перевищено.

Приріст національного доходу становить 5,5 процента. За рахунок підвищення продуктивності праці одержано більш як 80 процентів загального приросту національного доходу. Здійснено намічені на 1971 рік заходи по підвищенню народного добробуту.

Річний план реалізації продукції і виробництва більшості найважливіших виробів перевищено. Планом передбачався приріст виробництва продукції на 5,2 процента, фактично він становить 6,9 процента.

План 1971 року перевищили всі союзно-республіканські і республіканські міністерства та відомства, а також усі області республіки.

Поліпшились техніко-економічні показники роботи підприємств.

Планом передбачалося збільшити продуктивність праці в промисловості на 4,4 процента, фактично вона зросла на 5,2 процента.

Велику роботу проведено по створенню і впровадженню нової техніки. В минулому році сконструйовано і виготовлено більш як 800 зразків нових машин, устаткування, апаратів і приладів. Освоєно і почато серійний випуск близько

тисячі нових видів виробів, які відповідають сучасним технічним вимогам.

На промислових підприємствах за рік установлено близько 1,7 тисячі механізованих поточкових і більш як 200 автоматичних ліній, понад 800 дільниць, цехів, виробництв переведено на комплексну механізацію і автоматизацію.

У народне господарство впроваджено понад 650 тисяч винаходів і раціоналізаторських пропозицій, що дає близько 650 мільйонів карбованців економії в розрахунку на рік.

Загальний обсяг продукції сільського господарства в 1971 році становив 20,6 мільярда карбованців, що на 4,9 процента вище від рівня 1970 року і на 11 процентів — від середньорічного рівня виробництва за 1966—1970 роки. При цьому порівняно з 1970 роком продукція землеробства зросла на 8 процентів, а продукція тваринництва — на 1,2 процента.

Валовий збір зерна в минулому році становив 39,4 мільйона тонн, а врожайність з гектара — 25,4 центнера, що значно вище від валових зборів і врожайності зернових культур за будь-який попередній рік.

Дальшого розвитку набрало тваринництво. У народному господарстві за 1971 рік введено в дію основні фонди загальною вартістю 13,2 мільярда карбованців, що на 20 процентів більше, ніж у 1970 році.

В минулому році почалось проведення заходів, передбачених Директивами XXIV з'їзду КПРС на дев'яту п'ятирічку по підвищенню заробітної плати робітників і службовців та поліпшенню пенсійного забезпечення робітників, службовців і колгоспників.

За рахунок коштів держави, колгоспів і населення введено в експлуатацію (за попередніми даними) житлові будинки на 387 тисяч впорядкованих квартир загальною площею понад 19 мільйонів квадратних метрів, що на 260 тисяч квадратних метрів більше, ніж було введено в 1970 році.

Поліпшено житлові умови 500 тисячам сімей, або близько 1,8 мільйона громадян. Досягнуто дальших успіхів у розвитку народної освіти, науки і культури, поліпшилась медична допомога населенню.

(РАТАУ).

ВИХОВУВАТИ СВІДОМИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

комуністичному вихованню молоді. Головним у діяльності комсомольських організацій підкреслювалось на пленумі, є мобілізація юнаків і дівчат республіки на успішне виконання рішень партійних з'їздів, планів дев'ятої п'ятирічки. Комітети ЛКСМУ повинні більше уваги приділяти формуванню у молоді комуністичного ставлення до праці і соціалістичної власності, високої відповідальності за справи свого колективу, особистої зацікавленості у підвищенні ефективності суспільного виробництва.

Повчальним щодо цього є досвід комсомольської організації Харківського заводу «Серп і Молот». Боротьба за підвищення моторесурсів тракторних двигунів, участь у реконструкції цехів і модернізації устаткування, зміцнення трудової дисципліни — такі головні напрями її діяльності. Молоді робітники широко залучаються до участі в автоматизації і механізації виробничих процесів. Діють штаби і пости контролю за впровадженням нової техніки і технології. Тільки за два останні роки на заводі стали до ладу діючі дві автоматичні лінії, над якими шефствувала комсомольська організація.

Промовці відзначали велику популярність серед молоді Всесоюзного Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!». В ньому беруть участь понад 6 мільйонів юнаків і дівчат республіки. Проведення цього заліку дає можливість комсомольським організаціям зосереджувати увагу на розв'язанні вузлових завдань, що стоять перед колективом в цілому.

Про це свідчить досвід роботи комсомольської організації Рубіжанського хімікомбінату Ворошиловградської області. Тут кожний учасник заліку розробив особисті комплексні плани, які передбачають підвищення продуктивності праці, виробничої кваліфікації, загальноосвітнього рівня, оволодіння суміжними спеціальностями, участь у раціоналізаторській роботі і набуття економічних знань. Відчутні і результати цієї конкретної цілеспрямованої роботи. У минулому році 920 юнаків і дівчат стали ударниками комуністичної праці, більше тисячі — борються за це почесне звання. Молоді робітники внесли понад 800 пропозицій з умовним економічним ефектом у 750 тисяч карбованців. Всі 43 комсомольсько-молодіжних колективи підприємства успішно виконують соціалістичні зобов'язання.

Як керівництво до дії сприйняли комсомольці і молодь республіки Постанову ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання». Вони розгорнули масовий рух «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих!», проводять конкурси професійної майстерності, огляди на кращу організацію роботи по залученню юнаків і дівчат по оволодінню технічними спеціальностями. Сотні тисяч молодих виробничиків, 6 тисяч комсомольсько-молодіжних колективів республіки достроково до 54-ї річниці Великого Жовтня завершили виконання завдань першого року п'ятирічки.

Важливою формою участі комсомолу в розв'язанні першочергових народногосподарських завдань є ударне будівництво. Сьогодні комсомольські організації України шефствують над спорудженням 15 все-союзних, 22 республіканських і 57 обласних будов. Комсомол республіки бере участь у здійсненні грандіозної програми, наміченої Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому розвитку вугільної промисловості Донецького басейну». Оголошено дворічку шефства над технічним переобладнанням шахт, спорудженням 14 нових і реконструкцією 17 діючих вугільних підприємств.

На пленумі зазначалося, що комітети комсомолу добились підвищення ролі комсомольців у сільсько-господарському виробництві. П'ять частин асів комсомольців села зайнята тепер у тваринництві, де створено 6,5 тисячі комсомольсько-молодіжних колективів. Більшість комсомольських організацій рес-

публіки розгорнули роботу по активному залученню молоді до механізації трудомістких процесів у цій галузі, будівництва сучасних промислових тваринницьких комплексів, впровадження прогресивних форм організації праці. Тільки в 1971 році в 50 районах з активною участю комсомолу комплексно механізовано 608 ферм, 137 переведено на двозмінну роботу.

Доповідачі і промовці відзначали, що у змаганні за успішне виконання планів і соціалістичних зобов'язань особливу роль відіграють традиції робітничого класу і колгоспного селянства. Приклад старших поколінь, їх новаторський пошук, ентузіазм, з яким наші батьки працювали на будовах перших п'ятирічок, — надійний компас для нинішнього покоління корчагінців.

У роботі по пропаганді бойової і трудової героїки необхідно добиватися більшого розмаху, цілеспрямованості, ефективного використання усіх форм і методів військово-патріотичного виховання. Значний досвід у цій справі нагромадили комсомольські організації Дніпропетровської області. Тут створюються постійно діючі центри виховної роботи на революційних, ратних і трудових традиціях старших поколінь. В області уже працює багато музеїв В. І. Леніна, ленінських кімнат, музеїв історії місцевих партійних і комсомольських організацій. Тепер закінчується спорудження першого у республіці музею історії комсомолу області.

Почесний обов'язок кожної комсомольської організації — активно включитися у проведення Всесоюзного походу по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, нинішній етап якого присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР.

Питання ідейно-виховної роботи, підкреслювалось на пленумі, сьогодні нерозривно зв'язані з вивченням та пропагандою документів і матеріалів XXIV з'їзду КПРС, XXIV з'їзду КП України, рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС і грудневого Пленуму ЦК КП України. Глибоке вивчення марксистсько-ленінської теорії — одне з найважливіших завдань комсомольців і молоді.

Комітети ЛКСМУ поглиблюють зміст, ідейну спрямованість масово-політичної роботи і лекційної пропаганди. Нині 1,5 мільйона молодих робітників оволоділи теоретичними знаннями в гуртках і семінарах комсомольського політнавчання. 307 тисяч юнаків і дівчат поглиблюють свої знання в мережі партійної політосвіти. Сьогодні в республіці працюють 46 тисяч комсомольських пропагандистів, серед яких більш як 87 процентів є членами і кандидатами у члени КПРС. Комсомольські організації приділяють велику увагу вихованню молоді в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, братерської дружби народів СРСР. Юнаки і дівчата беруть активну участь в кампанії «Юність викриває імперіалізм». На масових мітингах і зборах вони гнівно тають агресивні дії імперіалістичних кіл, засуджують сіонізм — знаряддя реакції, одностайно підтримують боротьбу народів за національне визволення, демократію і соціалізм.

Усі промовці підкреслювали важливість роботи комсомольських організацій з шкільною і студентською молоддю. Комітети комсомолу промислових підприємств, сфери обслуговування будов, колгоспів і радгоспів повинні взяти шефство над загальноосвітніми школами, допомогти їм в роботі по профорієнтації, оволодінні молоддю необхідними навичками для участі в суспільному виробництві. Комсомольські організації вузів республіки повинні підпорядкувати свою діяльність головній меті — формуванню у студентства марксистсько-ленінського світогляду.

Разом з тим, на пленумі вказувалося, що ідейно-виховній роботі комсомольських організацій республіки іноді ще бракує конкретності, розмаху і наступальності, нерідко вона проводиться формально, без урахування вікових та професійних особливостей

юнаків і дівчат, їх загальноосвітнього і культурного рівня. Окремі комітети комсомолу не досить уваги приділяють пропаганді досвіду героїв перших п'ятирічок, передовиків і новаторів виробництва. Допускаються недоліки в ідейно-виховній роботі комсомольських організацій деяких вузів і технікумів, вимагає значного поліпшення атеїстична пропаганда, робота по ідейному загартуванню творчої молоді. Не завжди дається належна оцінка ідейним і художнім прорахункам у творчості деяких молодих літераторів.

Не в усіх колективах створюється атмосфера нетерпимості, засудження фактів порушення трудової дисципліни, хуліганства, недопустимого ставлення до соціалістичної власності.

Обов'язок обкомів, міськомів, райкомів ЛКСМУ, первинних комсомольських організацій, відзначалося на пленумі, постійно дбати про створення необхідних умов для підвищення економічного навчання робітничої і сільської молоді. Цікавий досвід в економічній освіті нагромадили комсомольські організації Донецької, Запорізької, Ворошиловградської областей. Тут значна частина молодих робітників і колгоспників вивчає економіку виробництва у школах комуністичної праці, гуртках комсомольської політмережі, на курсах підвищення виробничої кваліфікації. Заняття проводять кращі економісти, керівники підприємств, досвідчені спеціалісти. Навчання завершується екзаменом з основ економічного виробництва.

Слід активніше залучати молодих виробничиків до науково-технічної творчості, раціоналізаторства і винахідництва, з цією метою треба повніше використовувати технічні бібліотеки і кабінети, бюро технічної інформації, виставки, музеї, народні університети.

Велику увагу було приділено питанням підвищення рівня організаторської роботи комітетів ЛКСМУ, удосконалення керівництва первинними організаціями, підготовки кожного члена ВЛКСМ до виконання завдань, поставлених перед комсомолом, партією. Слід підвищити відповідальність комітетів комсомолу за підготовку і виховання комсомольських кадрів і активу, поліпшити роботу з несоюзною молоддю.

Підкреслювалась необхідність підняти роль молодіжних друкованих видань у комуністичному вихованні підрастаючого покоління, мобілізації юнаків і дівчат на активну участь у розв'язанні важливих завдань господарського і культурного будівництва. Постійно практикувати виступи на сторінках молодіжних газет і журналів, у передачах телебачення і радіо молодих трудівників промисловості і сільського господарства, передовиків виробництва, комсомольських активістів.

Завдання ідейно-виховної роботи з молоддю, які випливають з рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, — складні і відповідальні. Їх виконання вимагає від усіх комсомольських організацій республіки великого творчого напруження, високої дисципліни, комсомольської ініціативи і ентузіазму. Кожний юнак, кожна дівчина нашої країни повинні стати справжніми патріотами-інтернаціоналістами, активними будівниками комунізму.

В обговореному питанні було прийнято відповідну постанову.

З інформацією про діяльність бюро і Секретаріату ЦК комсомолу України в період між пленумами виступив секретар ЦК ЛКСМУ Г. І. Ревенко.

Перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельников вручив республіканській комсомольській організації перехідний Червоний прапор ЦК ВЛКСМ за успіхи, досягнуті у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС.

Перед учасниками пленуму виступив кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК КП України Ф. Д. Овчаренко.

Було розглянуто також організаційні питання. У зв'язку з переходом на партійну роботу пленум увілнів О. С. Капту від обов'язків члена бюро і першого секретаря ЦК ЛКСМ України.

Першим секретарем ЦК ЛКСМУ пленум обрав А. М. Пренка, увіривши його від обов'язків другого секретаря ЦК ЛКСМУ.

Членом бюро, другим секретарем ЦК ЛКСМУ обрано А. І. Корнієнка. Кандидатом у члени бюро ЦК ЛКСМУ обрано голову КМО УРСР М. І. Чоломбитька.

(РАТАУ).

ВПЕРШЕ

Технічний прогрес у сільському господарстві залежить не лише від технічної оснащеності колгоспів, але і від ефективності використання тракторного парку. В господарствах Знам'янського району вперше вводяться нові форми обліку ефективності використання техніки і витрат на її утримання.

При районному об'єднанні «Сільгосптехніка» створена служба по технічному обслуговуванню машинно-тракторного парку, яка складається з інженерно-контрольної, діагностичної, диспетчерської підслужб.

Організовано також службу централізованої доставки запасних частин.

Названа служба укомплектована авторемонтними майстернями з розрахунку одна на 60 тракторів та машинами технічної діагностики з розрахунку одна на 100 тракторів. Ця система дозволяє значно поліпшити використання машин-

но-тракторного парку, запровадити елементи спеціалізації в проведенні технічних оглядів, створити постійний диспетчерський зв'язок з колгоспами, ліквідувати зайві склади запасних частин в господарствах.

Експеримент проводився в колгоспах імені XXI з'їзду КПРС, імені Державинського та «Октябрь». Результати показали, що в найбільш напружені місяці: серпні, вересні, жовтні і листопаді — готовність техніки у всіх трьох господарствах становила відповідно 90, 91, 92 і 91 процент. Витрата пального на один гектар умовної оранки складала в середньому по трьох колгоспах 8,2 кілограма при плані 9,37, витрата коштів на один гектар умовної оранки становила 53 копійки при плані 60. Значно скоротились простой машин.

Цього року нова система технічного обслуговування машин буде запроваджена у всіх колгоспах району. Це дасть можливість значно підвищити продуктивність машинно-тракторного парку, що забезпечить виконання сільськогосподарських робіт, знизить їх собівартість.

В. ІВАНОВ.

Микола Пізнік, якого ви бачите на фото, працює слюсарем ремонтно-ремонтних тракторних двигунів в Новгородському районі. Комсомолец свої денні завдання виконує більше як на 110 проц.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

● До портрета сучасника

— А як думає Валентина Миколаївна? Члени правління нерозуміюче презирнулися, мовляв, кого це має на увазі голова колгоспу Петро Харлампійович Шкафер? Чи не Валю Жук, яку всі звикли звати лише пастливими іменами. Бо наймодіша ж! Але Валя — член правління, то чому б не величати її так, як інших.

Комсомолка піднялась і зі знанням справи виклала свою думку про комсомольсько-молодіжну ферму. Так, справа це потрібна, вона покладає певні обов'язки на кожного тваринника, дисциплінує, дає можливість ширше розгорнути соціалістичне змагання. Вона ж, Валентина, із свого боку зобов'язується...

Вже нікого не дивувало, що дівчина виступає, як рівноправний член правління. Адже говорить вона про речі близькі і зрозумілі, за які уболіває і радіє, бо, образно кажучи, Валя на фермі виросла, тут міцно стала на ноги. Власне, про іншу професію думок у дівчини й не було. Коли читала в газетах чи

ЙДУ ДО ТЕБЕ, МАМО

слухала по радіо про трудову естафету батьків і дітей, здавалось, це було про неї. А як же може бути інакше? З часом мама, Поліна Петрівна, піде на пенсію, хто ж замінить її на фермі?

Ще коли майже підлітком прийшла на ферму, поставили її підмінною дояркою. Допомогаючи матері, біля корів порпатися звикла, але хотілось чогось іншого. Хотілося мати свою групу корів, доглядати її, добиватися високих надойів.

Її старанність бачили, знали і матір — члена партії, теж старанну трудівницю. Тому бажання задовольнили. А через деякий час на доїї від кожної корови з групи Валентини різко піднялися.

Якось Валентина прийшла додому збуджена.

— Щось трапилось, доню?

— Мамо, — мовила дівчина, — а що, як я віддам свою групу титці Євгенії?

— Це чому? Чи не подобається вже? Корови роздові, показники в тебе непогані.

— Та не в тому річ. Є думка взяти пераїсток, щоб дехто не говорив, що від хорошої групи і показники одержує високі.

— А напарниця хто ж?

— Валентина Миколаївна Куркотова.

— Хай щастить вам у добрій справі, — мовила Поліна Петрівна, і додала: — Але знай, дочко, що честь ваша залежить зараз від ваших рук. Коли що, і мені буде соромно за вас.

Справи у подруг пішли добре. З часом обоє не рахувалися, коли хто кого змінює, не підраховували. Точно дотримувалися раціону, розпорядку дня. Надой зростали. І вже про В. М. Жук та В. М. Куркотову — майстрів машинного доїння — заговорили і в колгоспі, і в районі, як про передовиків. В минулому році вони добились найвищих результатів по фермі. Від кожної корови надойли по 3300 кілограмів молока.

За постановою бюро міськкому КП України, виконкому районної Ради депутатів трудящих зміна майстрів машинного доїння колгоспу «Путь Ильича» в складі В. М. Жук та В. М. Куркотової була занесена на районну Дошку пошани.

Труд красить людину. Недарма про працю, про ставлення людини до неї народ склав стільки прислів'їв. Валентина ж уміє не лише красиво працювати. Вона комсомольський активіст — заступник секретаря комітету комсомолу колгоспу, людина авторитетна і серед молоді, і серед старших товаришів.

— Завтра недільник, — сказала якось перед святом.

Вийшли всі, хто міг, привели в порядок територію навколо ферми, розбили алеї, насадили деревця, корівники побілили.

— Правда ж, працюється веселіше, коли навколо отакі — звернулася дівчина до подруг.

З нею охоче погодились. І, мабуть, кожен подумав, що і працюється, і живе веселіше, коли поряд така людина, як Валя Жук. Щира, невтомна у праці, доброзичлива, здатна у будь-яку хвилину прийти на допомогу товаришеві.

В. ДІМІН.

Зіп'яцький район.

Коли на льоду з'явився напівтан команди Сергій Синченко, прихильники «Зорі» схвально загомонили:

— Сергію, шайбу, шайбу!

А згодом над хокейним майданчиком вже неслося вимогливе і протяжне: «Шай-бу! Шай-бу! Шай-бу!»

Форвард не примусив довго чекати. Отримавши пас від свого партнера, Сергій обіграв двох захисників і пробив шайбу мимо воротаря.

— Гол! — перекрикуючи всіх, гукнув червоношопний хлопчина.

— Це вже його 15 шайба на цьому тижні, — віз рахунок товариш юного уболівальника.

Протягом усього сезону лідером хокейного чемпіонату житлово-експлуатаційної контори № 7 була «Стріла». І ось у вирішальному поєдинку хокеїсти «Зорі», вигравши у лідерів з рахунком 4:1, вийшли на перше місце. Хлопці раділи. Адже тепер ядро збірної команди становитиме «Зоря».

По закінченні цього матчу інструктор масово-оздоровчої роботи Раїса Овчаренко збрала капітанів команди і повідомила:

— Завтра о десятій ранку тренування збірної.

І комсомолка зачитала прізвища кандидатів до збірної, попередила напівтанів, щоб забезпечили явку спортсменів на тренування.

А хто ж тренуватиме? — запитав Володимир Рой.

Андрій Андріанович.

Хлопці це повідомлення зустріли з захопленням. Всі добре пам'ятали скільки працював влітку з юними футболістами А. Мостеренко — інструктор з фізкультури і спорту меблевого комбінату. Тоді юні футболісти стали чемпіонами України, третіми призерами всесоюзного розіграшу на приз «Шіпріний м'яч».

Тренувалися завзято, щодня розучували комбінації, працювали над технікою передачі шайби. Після декількох тренувань запросили у гості хокеїстів ЖЕКУ № 1, і зіграли з ними товариську зустріч. Тренер лишився задоволений своїми вихованцями — вони провели у ворота суперників десять «сухих» шайб.

Після цього товариського матчу зустрівся з інструктором оздоровчо-масової роботи ЖЕКУ № 7 Р. І. Овчаренко і попросив її розповісти про спортивну роботу.

— З перших днів січня у нас стартувала спартакіада «Юність», план проведення якої складено

громадською радою. Спартакіада проходитиме у два етапи. Перший етап (зимова спартакіада) проходить з січня по квітень. Силами мірятимуться хокеїсти, лижоварі, новозанарі. До речі, ці поєдинки відповідно називаються «Золота шайба», «Юний лижовар», «Швидкі ковзани». Дошкільнота змагатиметься на санках. Щойно закінчилися змагання хокеїстів. Стартували 20 команд двох вікових груп: середньої (хлопчики 1957—58 років народження) та молодшої (хлопчики 1959—60 років). Переможці, як відомо, «Зоря» і «Фанел».

Щоб охопити масовими змаганнями якомога більше юних спортсменів, при ЖЕКУ № 7 ведеться велика робота по вихованню громадських інструкторів і спортивних суддів. Наприклад, відмінно справилися з своїми обов'язками судді по хокею Віта Синченко та Юра Татарчук. Ю. Татарчук буде також суддею змагань «Швидкі ковзани».

Отже, — зимова спартакіада «Юність» ЖЕКУ № 7 в розпалі...

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На знімку юні хокеїсти: Сергій СИНЧЕНКО, Вячеслав ОРЛЯНСЬКИЙ та Микола ІГНАТИШИН. Фото АВТОРА.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

● Легка атлетика. У Ворошиловграді на зимовій першості республіканської ради ДСТ «Спартак» успішно виступив кировоградський Валерій Шестакович. Він виявився най-

сильнішим серед юніорів у стрибках у висоту. Юнак подолав планку на висоті 185 сантиметрів.

● Міжнародні шахи. У шаховій кімнаті заводу тракторних гідроагрега-

тів проходив турнір на першість області з міжнародних шашок серед жінок. Після першого кола турнірну таблицю очолили спартаківка Олена Литвинчук та студентка Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобуду-

вання Тетяна Логвинова, ліл мали по 4 очка.

У першому турі другого кола лідери зустрілися між собою. Перемогла О. Литвинчук. Вона і стала чемпіонкою області (8,5 очка). Друга — Т. Логвинова (8 очок), третя — авангардівка К. Ернст (7 очок).

Запрошує «Турист»

Якщо ви збираєтесь в мандрівку чи готуєтесь до нового спортивного сезону, завітайте в цей гостинний двоповерховий магазин, що на вулиці Карла Маркса. І ви придбаєте для себе спортивний костюм, мотоцикл чи велосипед, м'ячі, намети, рибальські знаряддя і все інше, що необхідно для вас. А в ці зимові дні молодий продавець Валентина Бордюг запропонує вам лижі або ковзани (в цьому сезоні лиж в магазині «Турист» продано більше п'яти тисяч пар та майже тисячу пар ковзанів). Олена Бондарчук вибере запасні частини до мотоцикла (весьлих днів ж небагато). А якщо ви захочете купити речі на велику суму, зверніться до Галини Сільченко, і вона оформить вам вашу покупку в кредит...

Отже, магазин «Турист» запрошує

Фото Л. РЕЗНИЧЕНКА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД НЕДІЛЯ, 30 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.25 — Для школярів, «Будильник». (М). 9.55 — «Товари — народу». (М). 10.25 — «Музичний нісик». (М). 10.55 — Для дітей, «Чудернацькі пригоди, що трапилися з Дімою-неведимкою та його друзями». Вистава дитячого театру. Дрвага і третя частини. (Дніпропетровськ). 12.25 — Програма передач. (М). 12.30 — Для школярів, «Весела естафета». Фінал спортивних рухливих ігор. (К). 13.30 — За накресленнями ХХІХ з'їзду КПРС. Тележурнал «Прогрес». (К). 14.00 — Для дітей, «Зимовья зима». (К). 14.45 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Свердловськ). 15.20 — Багатосерійний художній фільм «Чотири танкісти і собака». 10 серія. (М). 16.15 — Народний телеуніверситет. (М). 17.00 — «Клуб кінопо-

дорожній». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 19.40 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Червоний намет». II серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Майстри мистецтва». Народний артист СРСР О. Грибов. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.55 — Для школярів, Г. Карпенко, «До бабуні і дідуся». (М). 12.10 — «Сільська година». (М). 13.05 — Для юнацтва, Телеклуб «Шукач». (М). 13.45 — Документальний фільм «Комунар 20-го віку». (М). 14.45 — Художній фільм «Весняні води». (К). 17.15 — На-

ша афіша. (К). 17.20 — «Серйозна розмова». Літературний театр. (Дніпропетровськ). 18.00 — Мультифільм «Казка мовить...». 18.20 — Художній телефільм «Угрюм-ріка». III серія. (К). 19.30 — Концерт. В перерві — «На добраніч, діти». (К). 21.30 — «Все про «Спортлото». — 21.40 — Художній телефільм «Угрюм-ріка». IV серія. (К). 22.55 — Музичний фільм «Композитор Родіон Шедірін». (К).

ПОНЕДІЛОК, 31 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Художній фільм «Бур'ян». (К). 12.40 — Телеспектакль.

27-й неповний. (К). 16.35 — Програма передач. (Кіровоград). 16.40 — Для дітей «Зірниця». (Чернівець). 17.10 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Тележурнал «Людина і закон». (Кіровоград). 18.40 — «Від понеділка до понеділка». (К). 19.00 — Прем'єра документального телефільму «Ванік роки Китаю». (М). 20.00 — Кольоровий художній телефільм «Карнавал». I серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Ви нам писали». (К). 22.40 — Кольорове телебачення, «Російський романс». (М). 23.10 — Теле-

вісті. ДРУГА ПРОГРАМА, 18.40 — Народний телеуніверситет. «Проблеми ефективності та планування науково-технічного прогресу в промисловості республіки». (К). 19.10 — Наші прем'єри. В. Катасв, «Пора нохання» Телеспектакль. (Одеса). 20.30 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Співає Т. Кузнік. (К). 21.30 — «Назвм Хімія». Літературна передача. (М). 22.20 — Д. Шостакович «П'ятнадцять симфонія». (М). 23.05 — Новини. (М).

Про можливі зміни в програмі нас повідомлять диктори радіо і телебачення.

ЛЮДИ. ПОДІЛ. ЧАС.

ВІЧНЕ КРИЛО

30 січня. 100 років з дня народження (1882—1945) Г. Є. Котельникова, радянського винахідника, творця першого в світі авіаційного ранцевого парашута.

Історія винаходу і застосування першого ранцевого парашута — один з яскравих прикладів того, як царський уряд не тільки всіма засобами душі творчій думці народу, а й ставив перепони технічному прогресові у будь-якій галузі.

...Це сталося восени 1910 року в Москві проходив Перший всеросійський день повітроплавання. У святі брали участь одинадцять російських льотчиків, серед яких окремі вже мали неабияку славу в авіації. Трибуни буквально ламалися від охочих подивитися повітряне торжество. Кожен політ викликав грім овацій. І ось знаменна над головами глядачів на висоті близько 400 метрів з «Фармаша IV» випав пілот.

Аероплан кілька разів перевернувся в повітрі і впав на льотне поле, на якому вже лежав нерухомим капітан Мациевич.

Загинув капітан Мациевич... Ці слова, що прокотилися стріженими трибунами, через день облетіли Росію.

Свідком катастрофи був і двадцятишестирічний артист Гліб Євгенович Котельников. Він не вперше спостерігав за польотами авіаторів. «Невже не можна було уникнути цього трагічного випадку?» — думав Гліб Євгенович.

Катастрофа справила таке сильне враження, що Котельников одразу сіп за літературу по парашутній справі. Парашутом, цим найпростішим засобом приземлення, користувалися більше двох століть. Італієць Веранціо (1617 р.), потім брати Монгольф'є (1783 р.), Ленорман, Бланшар та інші повітроплавці. Але всі зразки, які використовували, навіть в 900-і роки, були надто громіздкими — у спеціальних шафах, або ящиках, часто в розкладеному вигляді, з

резервуарами із стиснутим повітрям.

Одного разу, сидючи в партері під час вистави, Котельников «з іншого боку» звернув увагу на одну деталь. Антриса за ходом п'єси, з невеличкими сумочками мала висмикнути шовкову шаль. Коли почала це зроби́ла — легким платон цілою хмаркою злетів у неї над головою. «А що, коли і парашут зробити з легкого шовку? — майнула думка в артиста. — Складати його у спеціальний невеликий ранець, який буде постійно при літоті...»

Цю ідею Котельникова незабаром здійснив. І успішно. Модель ранцевого парашута зі стропами скоро була випробувана і схвалена спеціалістами. Але комісія, очолювана генералом Кованьом, відкинула винахід, вважаючи його непотрібним. Життя авіаторів, яке у ті роки в повітрі було під загрозою кожної хвилини, не цікавило російську воячку.

За часів Радянської влади до талановитого конструктора прийшло справжнє визнання. Його винаходом детально зацікавилася Летуча лабораторія, якою керував «батько російської авіації» М. Є. Жуковський. Один з дослідників лабораторії М. Д. Анощенко писав: «Жуковський парашут набагато гірше Котельникова... Ми повинні прямо заявити, що його слід вилучити із використання у повітряному флоті і замінити Котельниковим...»

Думка радянських вчених, премія Головного флоту окрили конструктора, і Котельников відновив свою роботу над вдосконаленням свого винаходу.

Нині на службі в авіації, і радянської, і зарубіжної, використовуються численні зразки парашутів різних призначень. Але принцип конструювання у них один — Котельниковський.

31 січня. 175 років з дня народження (1797—1828) ФРАНЦА ШУБЕРТА, ВЕЛИКОГО АВСТРИЙСЬКОГО КОМПОЗИТОРА.

Франц Шуберт прожив коротке, сповнене драматизму, життя. Людина, яка до тридцяти років написала близько 600 пісень, десятих широким музичних полотен, що увійшли в золоту скарбницю світової музичної культури, жив у таких нестатках, терпіла такі злизи і байдужість видавців, що це доводило композитора до відчаю.

Та перемогло світло, світло життя, у яке тан

що гість не міг сказати щось доречне.

Одне зустріч відбулася. Хоча... записано. Починаючи з грудня 1826 р. Бетховена вже не зустрічали на вулицях Відня. Перенісши чотири операції, він лежав прикутий до ліжка стражданнями. Його давній секретар Антон Шиндлер, ходячи біля нього, намагався відвертати композитора від темних думок розповідями про музичні новини. Так він довідався і про Шуберта.

— І я про нього нічого не знав. Подумати тільки! Ну, він даєно піде, скоро про нього почує весь світ!

Бетховен вперше бажання зустрітися з Шубертом. Коли про це повідомив Франца, той відчув не тільки хвилювання, а якийсь благоговійний страх. Він не пам'ятав, як проішов коротенький шлях до квартири Бетховена, як піднявся по сходах...

Після довгих секунд чекання, його запросили в кімнату великого композитора. Біля ліжка стояв лікар: Бетховен втрапив свідомість. То були останні години великого життя.

Через три дні в числі тридцяти найближчих Бетховену музикантів Шуберт ніс факел поряд з труною геніального композитора.

Це було в березні 1827 року. Через рік цімні ж вулиці на те ж кладовище несли труну з тілом вдатного Франца Шуберта.

(За книгою О. Чорної «Франц Шуберт»).

„ПРО НЬОГО ПОЧУЄ СВІТ“

(ЗУСТРІЧ ШУБЕРТА З БЕТХОВЕНОМ).

широ вірно Шуберт, до якого тягнувся, як пагінець до сонця. Демонічна у своїй основі, глибоко зв'язана з народною музикою, творчість Шуберта знаходила вже при житті композитора численних шанувальників, які бачили в ньому справжній музичний геній.

Про першу зустріч Шуберта з великим композитором, який був для нього беззмінним кумиром, ходило дві версії (бо про неї він ніколи не згадував). Одні говорили, що, наслідуючи зрештою, зробити візит Бетховену, Шуберт його не застав удома і віддав зторготи прислужницю, інші твердили, що зустріч відбулася, під час якої «генералісимус» прийняв Шуберта дуже милостиво і ця увага так вразила,

Дорога редакції! Нам уже 14. Навчасмося ми в 7 класі. Нас хвилює важливе питання: у нашому класі немає дружин між хлопцями та дівчатами. А якщо й зав'яжеться дружба між хлопцем і дівчиною, то зразу ж зліз з'являється дружба перешкоджають. Ми вважаємо, що дружити не так соромно, як дехто думає. І дружбу треба цінувати...

Поясніть, будь ласка, чи вірно ми міркуємо і чи можна дружити в нашому віці?

ДІВЧАТА 7 КЛАСУ.
ОЛЕКСАНДРІВСЬКИЙ РАЙОН.

Дорога редакція! Нам зараз по 14 років. Ми вчимося у восьмому класі. Дайте нам будь ласка відповідь на таке запитання: чи можна в нашому віці закохатися? Чи можливе таке почуття?

ТАНЯ Ч. І КАТЯ С.
ВІЛЬШАНСЬКИЙ РАЙОН.

Добрий день дорога редакція. Хочу дещо вас запитати. Чому дівчина не може сказати хлопцеві, що він їй подобається і хоче з ним дружити? Адже в нашій країні рівноправ'я. А в нас будуть сміятися, коли дівчина зробить так. От мені зараз подобається дуже хлопець, а я не знаю як поступити. І ще одне питання: Чому хлопець вибирає собі дівчину, а навпаки?

До побачення.
Т. ТАМАРА.
УЛЬЯНОВКА.

Дорога редакція! Я звертаюся до тебе вперше і хочу, щоб Ви дали мені пораду «що мені робити?». Полубила я хлопця всім серцем, всією душою, але з ним я не дружу і не знаю чи любити він мене чи ні. То порадьте мені дорога редакція «що робити?». Прошу надрукувати цього листа в наступному номері газети «Молодий комунар». Прошу не відмовити мого прохання.

УЧЕНИЦЯ 10 КЛАСУ.
П. ВАЛЯ Д.

(Тексти листів подано без виправлення морфологічних та синтаксичних помилок).

Лист, що наведений останнім,

надійшов до редакції 23 січня. Інші — дещо раніше. 1 — 2-місячної давності. Це тільки якась невелика частина подібних за змістом листів, що їх в різний час одержувала редакція. (Хай читач не дивується, що друковані листи підписані лише представниками жіночої статі: подібні писалися і з боку «сильної половини»).

Що робити з такими листами? Найлегший спосіб «використання» — і він буде юридично правильним, — списувати в редакційний архів. Бо ж більшість листів такого змісту здебільшого анонімні. «Валда Д. з Олександрівки», «Люда О. з Вільшанки»... Навіть коли б мати благородний намір дати конкретну відповідь конкретному автору — це було б посланням «на село діусеві».

Другий спосіб спілкування — відповідь через газету. Тим більше, що окремі автори бажать саме цього. І тут можна дати різні відповіді. Дещо іронічні. Наприклад: «Краще б вам подбати про пунктуацію, це раз нагадати правила про виділення вставних слів, підрядних речень, ніж цікавитися, чи буває кохання в шістнадцяти». Або дещо позитивніше над словами «Нам уже 14», зауваживши, що «вам тільки 14 — і у вас це все попередер, не треба поспішати».

Одна з відповідей на подібні запитання була вміщена навіть в одній з гумористично-сатиричних сторінок «Марнове пекло». Але це, нам здається, найлегші способи використання інтимної, коли можна так назвати, пошти.

Зрештою, і порада шістнадцятирічній (а читач помітив, що пишуть листи щодо взаємних відчуттів) хлопця й чотирнадцятирічної дівчини з такими питаннями до найближчих старших порадників — вчителів, було б вірно і доречно. Хоч тут, на жаль, зустрічаємося з досить складною обставиною: редакція свого часу одержувала листи учнів шкіл приблизно такого змісту: «У нас в класі Коля дружить з Ірою. Про це дізнався класний керівник. Викликали обох до директора. Тепер хочуть їм «знизити поведінку». В іншому випадку — «запропонувати залишити школу».

І коли були конкретні випадки з відомими адресатами, молодіжна газета виступала з цього приводу з відповідними матеріалами.

Крім того, на таку пошту редакція просила звернути увагу досвідчених педагогів, які потім виступали на сторінках молодіжної газети з ґрунтовними статтями про проблеми статевого виховання в школі. Автори пропонували юним

ВІД ШІСТНАДЦЯТИ...

старі, але надійні адреси: де можна одержати будь-яку пораду: вчителі, батьки, старші друзі.

Цілком вірно.

Але в шістнадцять почуття такі похлипливі, такі тендітні і часто непевні, що про них юні бояться не те що батькові, матері, а то і вчителів про них розповісти, часом самому собі якось боязно твердити про них.

То, може, й нам на те не звертати уваги. Написати на куті листа коротеньке, скрипуче: «В архів»?

Ан ні!

Іде читача конференція. В залі — молоді робітники з електромеханічного заводу, з вулгорозрізу, учні шкіл. Була серйозна, ділова розмова про висвітлення газетою участі комсомольців і молоді в суспільно-корисній праці, технічну творчість, інші важливі молодіжні проблеми. Зауважили читачі і про те, що молодіжне видання має більше виступати на морально-

дівчини на так званому серйозному етапі, як правило, десь перед самими двадцятьма роками і зразу за ними, ми вважаємо здебільшого що все до цього відбуло не має ніякого значення. То були дитячі захоплення, несерйозність, пустотливість. Замінити, одруження ось початок, ось вам, діти, перше і серйозне, і відповідальне.

І ми ж з перших днів чекатимемо бачити сімейне щастя. І взагалі — щастя, аж до свини.

А з якого ґрунту виросте доля двох?

Вміння розв'язувати задачі з тригонометрії, бути на «ти» з усіма невідомими вищої математики, вміння дати правильне тлумачення образу Тетяни Ларіної? Що ж, це сьогодні — необхідне.

З уміння встати до зорі, вхопитися за роботу, не знати, що таке ліньки, що таке нийслив настрої? Це вже підолі. При чому — доброї долі.

І ще, мабуть, небагатого. Чистого саїту в душі, широкі віри в людину, в її красу, в її незрадливості, її стійкості і красу, в силу і світлість її почуттів.

Школа, батьки, вся система нашого духовного впливу прищеплюють цим двома — їй і йому — отой чистий, глибинний, неперорочний, дивовижний дух. Літературні герої, живі приклади життя і поведінки наших дідов і батьків, людей праці, що оточують тебе всюди — на цьому ростимо наше підростаюче покоління у всьому, в любові до рідної землі, у племанні почуття самовідданості, честі своєї і честі колективу, честі своєї молодості.

А як приклад ровесника? Ось цього Олега, що сидить на другій парті з Ігорем, що живе на сусідній вулиці, той, що вчора захистив дівчаток від образ і сам був «нагороджений» за це від хлопців образливим, брідним словом?

Як приклад Валентини, котра одну другу, коли не більше, свого юного життя віддає заціски, всі думки котрої там, біля заціски, та ще біля танцювальнички?

До речі, про танцювальнички... Йдемо якимсь літньою вечірньою пори з чотирирічної донькою алеєю міського парку, проходимо недалеко від гомінного танцювальнички. Там веселий сміх, музичні настрої інструменти для наступного вальса чи швидкого танцю, з репродуктора, що десь прикрився густим гіллям пахучої акації, ліне світла, задушевна мелодія.

І так лось хороше, легко душою.

Та на стениці, що побігла від алеї між дерев, трапилася зустріч. Ми ледаче не нашоукулись на двох дівчаток, років п'ятнадцяти — шістнадцяти. Вони мовчки апетитно затягувалися сигаретами, ховаючи їх в човничі долонь та хвацько поплювували в бок.

Не стерпіла я.

— Сороміться! Що ви тягнете? На губах ще не висохло... — можливо, дещо грубувато висловив я своє обурення.

Одна з дівчаток обернула до мене розчервленіе обличчя:

— Киньте. У мене дочка така, як ваша, — випалила вона, обдавши нас солідною порцією винного перегару.

Навряд чи треба було всерйоз сприймати таку гучну заяву. Але самі слова і тон, яким вони були проказані, — страшні.

Дівчатка попрямували до танцювальнички. За хвилину заговорить оркестр. І їх запросить в колю юнаки. І лне буде враження в того з них, що вперше (адже завжди буває вперше) з товаришами прийшов на цей майданчик. І піде в танець з однією з цих двох?

А був у відчаї час, коли вони запитували себе: що робити, коли тобі подобається юнак, що юнак найбільше цінить в дівчині? Невже не запитували?

Як бути з таким прикладом? Він, на жаль, є, і, безперечно, залишає слід серед ровесників цих шістнадцятирічних. Хоч слід поганий.

Тон відповіді на запитання наших юних авторів короткими: «Так, можна». «А це не слід робити». «Шановна Лідо, Ваші батьки і класний керівник не праві» — значить, по суті, не відповіді.

Іх запитання торкаються цілого морального комплексу.

За порадою досвідчених педагогів, молодіжна газета має намір під загальною рубрикою «ДВОЕ» вести широку розмову про морально-етичні норми поведінки старшокласників, молодих людей від шістнадцяти.

Тон даваймо, майстри педагогічної ниви, батьки, лікарі, і просто ті, хто має красномовні життєві приклади, розповімо юнці і юнакові про найсильніше і найсвітліше почуття людське.

До цієї розмови можуть прилучитися й автори, що художніми творами допоможуть шістнадцятирічним вироблювати свій моральний путівник.

... Он трое дівчаток біля вікна, голіпка до голівки, щось так змовницьки обговорюють. Про те знають тільки вони. Ми про їх новину ніколи не дізнаємося.

Он двоє юних за руки взялися. Ми ніколи не дізнаємося, хто з них першим сказав і яке слово. Одна рання вечірня зоря — лише вона підслухала.

Але ці двоє на все життя мають знати ціну світлого і чистого, чесного і неперорочного, сильного і безрадного почуття.

В. ЯСЕНЮК.

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

ДВОЕ

етичні теми, зокрема, і про дружбу юнаків і дівчат...

І тут же, поряд із записками, автори яких висловили різні пропозиції щодо змісту газети, на стіл покладали і такі.

«Чи може бути справжня дружба у юнака та дівчини»

І-Я НАРОДНИЙ.

КУЛЬТОСВІТНЕ УЧИЛИЩЕ.

«Так, як тут заговорили про тему кохання, я хочу запитати: «Чи можна дружити з двома хлопцями одночасно?»

Таня С.»

І, нарешті, останнє — третє: «У мене є хороший друг. Хороший для мене. Але в ньому багато поганого. І він прагне до кращого. Я хочу допомогти йому. Але батьки і класний керівник хочуть зробити так, щоб цієї дружби не було. «Адже друг поганий», — говорять вони. Але хіба в людях не живе віра в краще? Вона повинна жити завжди. Чи праві вони?»

Ці три записки, а також попередні листи ми назвали зумисне повністю, навіть з граматичними помилками. Так легше буде замати уявлення про духовний світ їх авторів, коло інтересу саме в цьому питанні.

Що вчинити, коли мама забороняє тобі бути на вулиці пізніше десяти? Адже так хочеться побути на майданчику. Он Вальці і Світлані дозволяють до півночі?..

Адже вона навіть записку мені писала, що будемо дружити, а вчора бачив на танцях з якимсь чужим?..

Йому ще рін служити в армії, а я йкінчаю школу. Він приїде, а я вже в Одесі вчитимусь. Ченати? Сильні? А як він?

«Послухай! Що він мені вчора говорив?..»

«Всі вони мастани на слова...» Так, він існує цей світ. Нам, дорослим, людям з певним життєвим досвідом, легко, звичайно, іронізувати над запитаннями п'ятнадцяти — шістнадцятирічної юнки: «Чи можу я дружити?»

«Приїде час і ти про все дізнаєшся», — частіше всього відповідаємо ми. І коли навіть говоримо інші слова, на зразок: «Дружити можна, але треба відрізняти ширину вірну дружбу, справжнє кохання від тимчасового захоплення, чистоту від бруду» і т. інше, ми в думці з усім тим все ж твердимо: «Приїде час і ти все зрозумієш»...

Він і справді приходить — час. На жаль, не зупиняється в ту мить, коли тобі сповнилося вісімнадцять. А, приходячи, залишає в душі юнака і

Наша адреса і телефони

316030 ГСП, Кіровоград, 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 05520.

Індекс 61 197

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Зам. № 10593.

Тираж 56.000.